

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 665/2017-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. októbra 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, advokátska kancelária, Novomeského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 16/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. septembra 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu

Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 16/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti vyplynulo:

«... Sťažovateľ má postavenie navrhovateľa v kompenzačnom konaní na zaplatenie odškodného - nemajetkovej ujmy vedenom na Okresnom súde Bratislava I od 21.01.2013 pod č.k. 4C/16/2013 podľa zák. č. 514/2003 Z.z.

Sťažovateľ listom zo dňa 16.06.2012, doručeným dňa 18.06.2012 požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na odškodné.

Konanie o odškodnení dľa kritérií Súdu trvá už viac ako 4 ROKY A 3 MESIACE, došlo k porušeniu „primeranej lehoty“ podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na rozhodnutie kompenzačnej veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ergo kompenzačné konanie včítane konania pred Ministerstvom spravodlivosti SR v rámci delenej právomoci (§ 15 zák. č. 514/2003 Z.z.) tým dľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva tým trvá fakticky viac ako 4 roky a 3 mesiace, vinou ad hoc úkonov súdu s výraznými časovými odstupmi a jeho pasivitou a neefektívnym konaním, porušením zásady rýchlosti súdneho konania (§ 6 O.s.p.) medzi jednotlivými úkonmi ad hoc úkonmi súdu s výraznými časovými odstupmi, v dôsledku svojvoľného konania porušovateľa a nezabezpečenia osobnej prítomnosti sťažovateľa na pojednávaní dňa 23.10.2014 porušovateľom a zneužitia tejto situácie umelo navodenej porušovateľom k zjavne nezákonnému a nespravodlivému rozsudku č.k. 4C/16/2013-75 zo dňa 23.10.2014, keď doposiaľ za viac ako 3 roky a 8 mesiacov sa vo veci neuskutočnilo ani len jedno ústavne konformné pojednávanie a to vinou porušovateľa, čo je z ústavného hľadiska neprijateľné, neakceptovateľné, došlo k porušeniu „primeranej lehoty“ podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, porušeniu práva sťažovateľa na prerokovanie kompenzačnej veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažovateľovi bola odňatá možnosť riadne konať pred súdom, čo výraznou mierou prispelo práve vinou svojvoľne konajúceho porušovateľa k predĺženiu konania a k nulite jeho rozhodnutia dňa 23.10.2014. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 3Co/100/2015-84 zo dňa 29.04.2016, doručený sťažovateľovi dňa 12.09.2016,

odvolaniu sťažovateľa vyhovel v celosti, rozsudok vydaný Okresným súdom Bratislava I č.k. 4C/16/2013-75 zo dňa 23.10.2014 zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Ku dňu podania tejto ústavnej sťažnosti porušovateľ nekoná efektívne, sústredene, nekoná v súlade s ustanovením § 6 O. s. p, § 100 O. s. p, § 114 ods. 1 O. s. p., čo má a malo za následok, že ochrana práv sťažovateľa v dôsledku neefektívneho konania, ad hoc úkonov zo strany porušovateľa s výraznými časovými odstupmi nedosiahla požadovanej kvality a rýchlosti rozhodnutia vo veci samej v súlade s konštantnou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (v ďalšom „ESLP“).

Porušovateľ nezabezpečil postup podľa §-u 114 ods. 1 O.s.p., hoc bol k tomu povinný.

Porušovateľ, majúci vedomosť, že sťažovateľ sa nachádza vo väzbe (väzba sťažovateľa sa ukázala ako svojvoľná a nezákonná o čom má ústavný súd vedomosť - vid'. nález sp.zn. II. ÚS 244/2015 z 2.7.2015) - konkrétne sudkyňa Mgr. A. Unčovská túto vedomosť mala aj z konania č.k. 4C/131/2014, napriek tomu nezabezpečila postup podľa ust. §-u 47 ods. 1, § 48 ods. 2 Spravovacieho a kancelárskeho poriadku pre súdy, ergo porušovateľ konal tendenčne a nezákonne s tým, že dľa senátu „4C“ občan SR ak sa nachádza vo väzbe, tak je iba „číslom“ a „číslo“ nemá práva... - bližšie vid'. medializácia tejto sudkyne vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci JUDr. Harabin p. SR v zast. GP SR priznaním mu astronomického odškodného...

Sťažovateľ prikladá potvrdenie o prepustení z väzby na slobodu dňa 15. januára 2015, ktoré dokumentuje, že osobná sloboda sťažovateľa bola obmedzená od 12.04.2014 do 15.01.2015 !!!, dľa rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR bol porušovateľ povinný zabezpečiť osobnú prítomnosť sťažovateľa na pojednávaní dňa 23.10.2014, avšak svojvoľne konajúci porušovateľ si vyslovene robil, čo chcel na škodu základných práv sťažovateľa.

Ergo ochrana práv sťažovateľa nebola a nie je rýchla a účinná, pričom konanie o odškodnení včítane predbežného prerokovania nároku listom zo dňa 18.06.2012 trvá už viac ako 4 ROKY a 3 MESIACE (pri posudzovaní veci v zmysle kritérií ESLP), čo nie je prípustným a nie je ústavne právne konformným.

Kompenzačné konanie, ktoré dľa judikatúry ESLP - vid'. nižšie malo byť rozhodnuté do 11. mesiacov, nebolo doposiaľ riadne prejednané a rozhodnuté čo najrýchlejšie.

Sťažovateľ vzhľadom na skutkový stav veci a okolnosti prípadu k neefektívnemu a nesúrodému, nekonzentrovanému, zjavne nezákonnému a protiústavnému konaniu porušovateľa neprispel.

Sťažovateľ k prietiahom v kompenzačnom konaní o odškodnení voči Slovenskej republike v zast. Ministerstvom spravodlivosti SR a porušeniu primeranej lehoty v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru, porušeniu zásady špeciality, neprispel.

Stav právnej neistoty sťažovateľa o výsledok kompenzačného konania - konania o odškodnení stále trvá a to už viac ako 3 ROKY a 8 MESIACOV od 21.01.2013, 12:18:09, čo nie je nesúladne s konštantnou judikatúrou ESLP.

Vec je dľa sťažovateľa po právnej a skutkovej stránke jednoduchá, nezložitá. Najmä ak sťažovateľ hodnoverne preukázal súdu splnenie kumulatívnych podmienok k priznaniu odškodnenia za prietahy v trestnom konaní súdnom pred Okresným súdom Bratislava III porušením zásady špeciality a to všetko za účinnosti zák. č. 514/2003 Z.z., na ktorých sa taktiež nepodieľal.

Vec má pre sťažovateľa mimoriadny význam.

Dľa judikatúry ESLP o účinný prostriedok nápravy sa jedná v prípade, že je poškodenej osobe (sťažovateľ je obeť porušenia Dohovoru od r. 2001) priznaná primeraná výška zadosťučinenia na základe rozhodnutia súdu, ktoré je rýchle, dostatočne odôvodnené a vykonané bez prietahov.

Bližšie vid' rozhodnutia ESLP vo veci COCCHIARELLA p. Taliansku, sťažnosť č. 64886/01; SARTORY p. Francúzsku, sťažnosť č. 40589/07, § 22; SIMALDONE p. Taliansku, sťažnosť č. 22644/03, § 9- kedy ESLP dĺžku kompenzačného konania v trvaní 11 mesiacov považoval za neprimerane dlhú dĺžku konania.

Obdobne vid' rozhodnutie ESLP vo veci GOLHA p. Českej Republike, sťažnosť č. 7051/06 a VERITER p. Francúzsku, sťažnosť č. 31508/07, § 83 - 87.

Dľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva sa odškodnenie za prietahy v kompenzačných veciach posudzuje prísnejšie.

Dľa sťažovateľa je ním uplatnená výška primeraného zadosťučinenia za utrpenú nemajetkovú ujmu, frustráciu zo svojvôle porušovateľa, stavu psychického strádania, bezmocnosti proti svojvôli porušovateľa a prežité utrpenie zo zjavnej nespravodlivosti súdneho konania zneužitím procesného práva porušovateľom a to v sume 3.500,- EURO

primeraná a spravodlivá, súladná s rozhodovacou praxou ESELP v prípade kompenzačných vecí proti Slovenskej republike, teda 1.000,- EURO a viac za každý rok stavu právnej neistoty sťažovateľa o výsledok kompenzačného konania o odškodnení (konanie o odškodnení dľa rozhodovacej praxe Súdu trvá od 18.06.2012 - doručenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku podľa §-u 15 zák. č. 514/2003 Z.z. Ministerstvu spravodlivosti SR obeť porušenia práva zo strany Slovenskej republiky, čo judikoval aj Najvyšší súd SR (uznesenie č.k. 6 Cdo 193/2011 zo dňa 25. apríla 2012), ktorý sa prihlásil k rozhodovacej praxi štrasburských orgánov. Konanie o odškodnení trvá v čase podania tejto ústavnej sťažnosti už viac ako 4 roky a 3 mesiace, pričom sťažovateľ nedosiahol primeraného odškodnenia nemajetkovej ujmy za porušenie jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote porušením zásady špeciality Okresným súdom Bratislava III v trestnej veci č.k. PK 2T 39/2001, v ktorom mal postavenie poškodeného. Ergo uplatnené odškodné nemajetkovej ujmy je obdobné/zhodné ako bolo Najvyšším súdom SR rozhodované vo veci č.k. 6 Cdo 193/2011 zo dňa 25. apríla 2012.

S poukazom na princíp právnej istoty a zhodný skutkový stav veci porušovateľovi nič nebránilo, aby vec rozhodol v primeranej lehote, bez zbytočných prieťahov a navyše v duchu kritérií Súdu (vid'. vyššie citované rozhodnutia) Súdu najneskôr do 11-ich mesiacov v prospech sťažovateľa...

Sťažovateľ tvrdí, že je naďalej obeťou porušenia čl. 6 ods. 1 Dohovoru s prihliadnutím aj na skutočnosť, že aj dĺžka konania na Okresnom súde Bratislava III od r. 2001 v predmetnej trestnej veci (sťažovateľ bol poškodený - vykradnutím jeho RD) nespĺnila požiadavku primeranej lehoty podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Konanie ako celok, včítane konania o odškodnení, ktoré je stále vinou svojvoľného konania porušovateľa a zjavne svojvoľného odňatia sťažovateľovi možnosť riadne konať pred súdom dňa 23.10.2014 zneužitím jeho pobytu vo väzbe, ktorá sa ukázala ako nezákonná, sťažovateľ bol Krajským súdom v Bratislave rozsudkom zo dňa 21.04.2016 č.k. 2To/135/2015 oslobodený spod obžaloby prokurátora KP Bratislava v celom rozsahu, je stále v nerozhodnutom stave; pri posudzovaní veci ako celku trvá už viac ako 16 rokov, čo je z ústavnoprávneho hľadiska neprijateľné a neakceptovateľné, najmä ak sťažovateľ sa na prieťahoch a nezákonnom konaní porušovateľa nepodieľal. Je nesporným, že nezákonnú väzbu a nezákonné trestné stíhanie nebol oprávnený porušovateľ ZNEUŽIŤ k potieraniu základných práv a slobôd

sťažovateľa, k nezákonnému a protiústavnému konaniu, vedome k nezákonnému rozhodnutiu dňa 23.10.2014 a to praktikami neprípustnej tzv. tajnej justície, ktorá sa v právnom štáte zakazuje.

Príkladmo vid'. rozhodnutie EŠLP vo veci JUPITER SK s.r.o. p. Slovensku, sťažnosť č. 12800/13, ktorým EŠLP priznal sťažovateľke nemajetkovú ujmu 3.100,- EURO, kompenzačné konanie trvalo v danom čase 3 roky a 1 mesiac (v konaní pred EŠLP zast. advokátka JUDr. Emília Korčeková).

Sťažovateľ podáva túto sťažnosť v súlade s judikatúrou EŠLP vo veci Ištván a Ištvánová p. Slovensku, 2012; Komanický (č. 6) p. Slovensku, 2012. Vzhľadom k okolnostiam prípadu uvedeným vyššie sťažovateľ sťažnosť na priedahy nepodal u predsedníčky Okresného súdu Bratislava I., preto postupuje v súlade s rozhodovacou praxou Súdu.»

2.1 Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie vecí bez zbytočných priedahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prerokovanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v kompenzačnom konaní č.k. 4C/16/2013 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava I sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č.k. 4C/16/2013 konal bez zbytočných priedahov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 3 500,- Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 303,08 Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava V povinný zaplatiť na účet jeho právnej zástupkyne - advokátky JUDr. Emílie Korčekovej do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

5. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 16/2013.

6. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

7. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd v súlade s princípom subsidiarity svojej právomoci podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde v danej veci skúmal, či sú splnené podmienky na konanie pred ním. V nadväznosti na to v súlade so svojou doterajšou judikatúrou vyžaduje, aby v prípadoch sťažností podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v konaní pred všeobecným súdom, sťažovateľ preukázal aj využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého má právo podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“), t. j. podanie sťažnosti na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu.

Ústavný súd už viackrát rozhodol (napr. II. ÚS 374/2014), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Preto ústavný súd o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že využil označené právne prostriedky podľa zákona o súdoch, alebo ak sa preukáže, že sťažovateľ túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa názoru ústavného súdu podanie sťažnosti na prietahy v konaní podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch sa zásadne považuje za účinný prostriedok ochrany takých základných práv, ktoré súvisia so základným právom na súdnu ochranu, ako aj so základným právom na konanie bez zbytočných prietáhov (napr. IV. ÚS 153/03). Účinnosť takého právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými prietahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných prietáhov a ustanovuje

za také priet'ahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1, § 116 ods. 1 písm. b) a § 118 ods. 1 citovaného zákona].

Keďže zo sťažnosti doručenej ústavnému súdu vyplýva, že sťažovateľ, ktorý je kvalifikovane právne zastúpený, sťažnosť na priet'ahy v konaní nepodal a ani netvrdí, že ju nepodal z dôvodov hodných osobitného zreteľa [pričom jeho sťažnosť na výšku súdneho poplatku z 3. marca 2014, nemožno považovať za sťažnosť na zbytočné priet'ahy v napadnutom konaní], a existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodit' ani z obsahu jeho sťažnosti (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), ústavný súd opierajúc sa o svoju stabilnú judikatúru (napr. IV. ÚS 44/03, II. ÚS 7/04, II. ÚS 107/04) dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti prípadu niet dôvodu predpokladať, že by využitie sťažnosti podľa § 62 ods. 1 a nasl. zákona o súdoch neumožnilo účinnú ochranu základného práva sťažovateľa priznaného mu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde bolo potrebné jeho sťažnosť odmietnuť z dôvodu neprípustnosti.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

8. Ústavný súd nad rámec uvádza, že pokiaľ by v budúcnosti v postupe okresného súdu dochádzalo k priet'ahom v konaní, sťažovateľovi nič nebráni v tom, aby opätovne podal kvalifikovanú sťažnosť pre porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v zmysle čl. 127 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. októbra 2017